

Bibliaóra 2022. december 2.

– Az igemagyarázat összefoglalása –

Ószövetségi igeszakasz: Dán 7 – Látomás a világbirodalmakról

1 Bélsaccar babilóniai király uralkodásának első évében álmot látott Dániel, és látomásai támadtak fekhelyén. Az álmot leírta; itt kezdődik a beszámolója, a saját szavaival: **2** Ezeket mondta el Dániel: Éjszakai látomásomban azt láttam, hogy az ég négy szele felkorbácsolta a nagy tengert. **3** Négy hatalmas vadállat emelkedett ki a tengerből, mindegyik különbözött a többitől. **4** Az első olyan volt, mint az oroszlán, de sasszárnyai voltak. Láttam, hogy kitépték a szárnyait, és fölemelték a földről, két lábra állították, mint egy embert, és emberi értelmet adtak neki. **5** A következő, a második vadállat medvéhez hasonlított. Félig már fölkelt, és három borda volt a szájában, a fogai között. Ezt mondták neki: Kelj föl, egyél nagyon sok húst! **6** Azután láttam a következőt, amely olyan volt, mint egy párduc, de négy madárszárny volt a hátán. Négy feje is volt a vadállatnak, és hatalmat adtak neki. **7** Ezután egy negyedik vadállatot láttam az éjszakai látomásban: ijesztő, félelmetes és rendkívül erős volt. Hatalmas vasfogai voltak; evett, rágott, és a maradékot összetaposta lábaival. Ez egészen más volt, mint az előző vadállatok, és tíz szarva volt. **8** Figyeltem a szarvakat: egyszer csak egy újabb, kicsi szarv bújott elő közöttük, az előző szarvak közül pedig három letört előtte. Olyan szemei voltak ennek a szarvnak, mint az embereknek, és kérkedő szája volt. **9** Azután ezt láttam: Trónokat állítottak föl, és helyet foglalt egy öregkorú. Ruhája fehér volt, mint a hó, fején a haj, mint a tiszta gyapjú. Trónja olyan volt, mint a lángoló tűz, s annak kerekerei, mint az égő tűz. **10** Tűzfolyam fakadt és áradt ki előle. Ezerszer ezren szolgáltak neki, tízezerszer tízezen álltak előtte. Összeült a törvényszék, és könyveket nyitottak fel. **11** Akkor láttam, hogy a kérkedő szavak miatt, amelyeket az a szarv mondott, megölték a vadállatot. Láttam, hogy a teste elpusztult, és a tűzbe vetették, hogy elégjen. **12** A többi vadállattól is elvették a hatalmat, de ideig-óráig életben hagyták őket. **13** Láttam az éjszakai látomásban: Jött valaki az ég felhőin, aki emberfiához hasonló volt; az öregkorú felé tartott, és odavezették hozzá. **14** Hatalom, dicsőség és királyi uralom adatott neki, hogy mindenféle nyelvű nép és nemzet őt tisztelje. Hatalma az örök hatalom, amely nem múlik el, és királyi uralma nem semmisül meg.

15 Én, Dániel, megdöbbenem emiatt, és látomásaim megrettentettek. **16** Odamentem az ott állók egyikéhez, és felvilágosítást kértem tőle mindezekről. Az pedig felelt nekem, és megmagyarázta ezt a dolgot: **17** Ez a négy hatalmas vadállat négy királyságot jelent, amelyek létrejönnek a földön. **18** De a Felséges szentjei nyerik majd el a királyságot, és örökre ők birtokolják azt, örökkön-örökké. **19** Ezután többet akartam megtudni a negyedik vadállatról, amely más volt, mint a többiek: roppant ijesztő volt, vasfogai és rézkarmai voltak; evett, rágott, és a maradékot összetaposta lábaival. **20** Tíz szarv volt a fején, majd egy újabb is előbújt közöttük, az előző szarvak közül pedig három letört előtte. Ennek a szarvnak szemei voltak és kérkedő szája, és nagyobbra nőtt a többinél. **21** Láttam, hogy ez a szarv hadat indított a szentek ellen, és legyőzte őket, **22** míg el nem jött az öregkorú, és igazságot nem szolgáltatott a Felséges szentjeinek. És akkor bekövetkezett az az idő, amikor a szentek birtokba vették a királyságot. **23** A válasz így szólt a negyedik vadállatról: Lesz egy negyedik királyság a földön, amely egészen más lesz, mint a többi királyság volt. Az egész földet bekebelezi, eltapossa és összezúzza. **24** A tíz szarv ezt jelenti: Ebben az országban tíz király uralkodik, majd még egy másik is következik utánuk; ez más lesz, mint az előzők, és három királyt fog leverni. **25** Sokat beszél majd a Felséges ellen, és gyötörni fogja a Felséges

szentjeit. Arra törekszik, hogy megváltoztassa az ünnepeket és a törvényt. Hatalmába kerülnek a szentek egy időszakra meg két időszakra és egy fél időszakra. [26](#) De majd összeül a törvényszék, és elveszik hatalmát; megsemmisül, és végleg elpusztul. [27](#) A Felséges szentjeinek a népéé lesz az ég alatt minden ország királyi uralma, hatalma és nagysága. Ez a királyi uralom örök uralom lesz, neki szolgál majd és neki engedelmeskedik minden hatalom. [28](#) Így végződött a beszéd. Engem, Dánielt, gondolataim nagyon megrémítettek, még az arcom is belesápadt. De a mondottakat eszemben tartottam.

Kedves Testvéreim!

A leíró történeti fejezetek után térünk rá a prófétai látomásokra, amelyek Dániel könyvében az akkor aktuális történelmi helyzetre nézve adtak jövőbe látást, de ugyanakkor hangsúlyt kapnak Istennek a távoli jövőre vonatkozó tervei és ígéretei is, beleértve a messiási kort.

Dániel eddig inkább mint álomfejtő volt előttünk, aki Isten Lelkének a vezetése alatt titkokat tárt fel. De most ő az álomlátó, aki nem érti az álmainak az értelmét. Felvilágosítást kér és kap. A leírt álom valóban nagyon nyugtalanító és rendkívüli képek sokaságát vonultatja fel Dániel előtt, amelyek rendkívüli eseményekre utalnak a jövőre nézve.

A történelem igazolja azokat a látomásokat, amelyek egy-egy királyságra, uralkodóra vagy uralkodásra vonatkoznak. Tényleg kimutatható ennek a Dániel számára közeli jövőnek a megvalósulása, úgy következtek be az események, ahogyan azt a próféta látomásában látta. A Földközi-tengert szokták nagy tengernek nevezni. Azonban a további folytatás is arra utal, hogy itt a mitológiai kaotikus őstengerre kell gondolnunk... Ezt erősíti a négy hatalmas vadállat külső megjelenése is, amelyek egymás után jönnek ki a tengerből. Mind más, ítélet vár mindegyikre.

Valamennyi egy-egy birodalmat jelenít meg, amelyek Isten népe felett uralkodnak. Az oroszán sasszárnyakkal a babiloni birodalmat szimbolizálja, a medve minden valószínűség szerint a médek birodalmát, a párduc a perzsákét. A negyedik, a sas, sokkal félelmetesebb és kegyetlenebb megjelenésében elüt a többitől. Kétségtelen, hogy a görögök/makedónok birodalmára utal, a szarvak pedig az egymást követő egyes királyaira Nagy Sándor után. A tizenegyediknél IV. Antiochus Epiphanesről van szó, aki lerohanta Jeruzsálemet, megszenteltetlennítette a templomot, megtiltotta a szombat megszentelését és hitehagyásra kényszerítette a zsidókat. Kiváltotta a Makkabeusok felkelését.

Dániel elé egyszer csak egy másik kép tárul. Ítélet következik, Isten fenségének leírásával. Az Öregkorú ugyanis az örökkévaló Istenre utal, a környezet pedig szolgáló seregeinek végtelen számát mutatja. Könyvek nyitottak ki, a magasságos szentjeinek a neveivel, akiket a fenevad üldözött, az Öregkorú igazságot szolgáltat, a negyedik vadállatot tűz által elítéli, a többi hatalmukat veszítve még ideig-óráig életben hagyja.

Az Emberfia itt még nem a Messiás megszemélyesítése, de egyre inkább azzá válik, Akihez tartozik a „*Felséges szentjeinek népe, minden ország királyi uralma, hatalma*

és nagysága. Ez a királyi uralom örök uralom lesz, neki szolgál majd és neki engedelmeskedik minden hatalom“.

Ebben az értelemben kap Dániel magyarázatot a sok próbatételről, s végül az Örökkévaló Isten hatalma megerősödésről. Sok szenvedés vezet odáig. Isten kezében tartja a történelem menetét, hatalma alatt meghajlik a legkeményebb emberi hatalom is. Népét megpróbálja, a próbáknak határt szab – a 3,5 év (egy időszak meg két időszak és egy fél időszak) erre utal. De gondja van rájuk, a végső győzelem, az uralom az Övé. Az Ő királyi uralma örökkévaló. Ez a mi igazi reménységünk alapja.

Dánielt ezek a látomások megrettentik, de egyet tehet, hogy mindezt lejegyzi, illetve eszében megtartja. És várja, hogy hol, hogyan ismeri föl vagy tudja alkalmazni a megértett kijelentéseket

Újszövetségi igeszakasz: Lk 5,1-11 Péter halfogása

1 Amikor egyszer a sokaság Jézushoz tódult, és hallgatta Isten igéjét, ő a Genezáreti-tó partján állt. **2** Meglátott két hajót, amely a part mentén vesztegelt; a halászok éppen kiszálltak belőlük, és hálóikat mosták. **3** Beszállt az egyik hajóba, amelyik Simoné volt, és megkérte, hogy vigye őt egy kissé beljebb a parttól, azután leült, és a hajóból tanította a sokaságot. **4** Miután abbahagyta a beszédet, ezt mondta Simonnak: Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra! **5** Simon így felelt: Mester, egész éjszaka fáradoztunk ugyan, mégsem fogtunk semmit, de a te szavadra mégis kivetem a hálókat. **6** Amikor ezt megtették, olyan sok halat kerítettek be, hogy szakadoztak a hálóik; **7** ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek, és segítsenek nekik. Azok pedig odamentek, és annyira megtöltötték mind a két hajót, hogy majdnem elsüllyedtek. **8** Simon Péter ezt látva leborult Jézus lába elé, és így szólt: Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram! **9** A halfogás miatt ugyanis nagy félelem fogta el őt és mindazokat, akik vele voltak; **10** de ugyanígy Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simon társai voltak. Jézus akkor így szólt Simonhoz: Ne félj, ezentúl emberhalász leszel! **11** Erre kivonták a hajókat a partra, és mindent otthagya követték őt.

Kedves Testvéreim!

A csodálatos halfogásként ismert történetet olvassuk Lukács evangéliumában. Jézus a Genezáreti tó partján van és tanítja a sokaságot. Reggel lehet, mégis nagyon sokan tódulnak Hozzá Isten igéjét hallgatni. Mások a munkájukkal vannak elfoglalva: egy fárasztó, eredménytelen éjszakai halászat után a hálóikat mossák. Hiába fáradtak, eveztek a mélyre, csak üres hálókkal érkeztek – illetve azzal is munka van, hogy megtisztítsák mind attól, amit fogtak, bár az nem hal. Aki abból él, amit fog, bizony ilyenkor komoly gondban lehet. Az Úr Jézus azonban meglátja őket, és be akarja vonni munkájába. Ezért „kibéreli”, igénybe veszi Simon hajóját. De Simont is lefoglalja! Hiszen bizonyára nem csak azért kérte meg, hogy vigye Őt kissé beljebb a parttól, mert nagy volt a sokaság. Hanem hogy ő is ott legyen, hogy ne a hálókkal, csalódásával legyen elfoglalva, hanem hallgassa Őt. És szószékké lesz Simon hajója.

Az igehallgató Simont kéri meg Jézus, miután befejezte a tanítást, hogy evezzen a mélyre. Oda, ahol éjjel szoktak a halak tartózkodni, mert nappal kijebb jönnek. Vessék ki a hálóikat fogásra? De hiszen éjjel sem volt eredménye a fáradozásnak, mit lehet akkor várni nappal? Ők a szakemberek, ehhez ők jobban értenek. Éjszakai eredménytelen műszak után milyen kimerültek lehetnek, mi értelme van most ennek?

Simon mégsem utasítja el az engedelmeskedést. Ismeri már Jézust, hiszen előzőleg meggyógyította az anyósát. Az eredménytelen éjszakát megemlíti ugyan, „de a te szavadra mégis kivetem a hálókat“. Ott volt a hajóban, hallgatta Jézust, és amit hallott, az munkálkodott benne. Szavának olyan ereje és hatása van, hogy legyőzi a szaktudás érveit, a fizikai fáradságot, csalódást, emberi nem-akarást. A te szavadra megteszem. A te szavadra nem tehetek mást.

Milyen jó eljutni erre a felismerésre és lépésre! És milyen jó tapasztalni, hogy Jézus valóban hatalmas! A halfogás olyan eredménnyel jár, ami felülmúl minden képzeletet. Szakadoznak a hálók, két hajót megtöltenek a halakkal, azok csaknem elsüllyednek. Az élete halfogása ez Péternek. És mégis többet lát ennél, többet lát a halászsákmány nagyságánál, értékénél. Látja azt a Jézust, akinek a hatalmas cselekedte ezt. És Jézus mellett látja magát. Micsoda ellentét, micsoda kontraszt!

Leborult Jézus lába elé, és így szólt: *„Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!”* Ki vagyok én és ki vagy Te! Nem vagyok méltó a közelségedre, erre a csodára... Kicsit olyan ez, mint ahogyan a leprásoknak fel kellett hívni magukra a figyelmet, hogy távol tartsák maguktól a gyanútlanul közeledőket. Így szólítja meg Simon is Jézust – nem vagyok méltó, hogy a közelembbe jöjj, tisztátalan vagyok. Jézus pedig azért jött, hogy éppen ez a felismerés kösse össze Simon életét Vele. Vele, hiszen Ő nem az igazakat jött hívogatni, hanem a bűnösöket megtérésre.

„A halfogás miatt ugyanis nagy félelem fogta el őt és mindazokat, akik vele voltak; de ugyanígy Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simon társai voltak“. A rendkívüli események rendszerint félelmet váltanak ki az emberben. Átéli a maga törekénységét, tehetetlen kiszolgáltatottságát. Jézus pedig úr a félelem felett. *„Jézus akkor így szólt Simonhoz: Ne félj, ezentúl emberhalász leszel!”*

Lukács leírásában nem szerepel a követésre felszólító konkrét hívás. Mégis, Simon és társai megértik: Jézus ígérete csak az Ő követése során válik valóra. *„Erre kivonták a hajókat a partra, és mindent otthagyoa követték őt.”* Ottmarad a hajó, háló – talán minden vagyonuk volt a megélhetést biztosító felszerelés. Ottmaradt életük nagy fogása is, meg mindenki, akivel eddig összetartoztak. És marad számukra Jézus, akit érdemesnek tartanak arra, hogy kövessék Őt.

Az Ő ígérete az emberhalászatról pedig elhívás a szolgálatba, a lélekmentés nagy munkájába. Ehhez azonban tanítvánná kell lenni, Jézust követő, Vele élő, Őt szerető tanítvánná ma is.